УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

8. септембар 2017. године

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. *Датум и орган који је именовао комисију*:

Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду 3. јула 2017. године Одлуком бр. 1721/1 образовало је Комисију за одобрење теме за израду докторске дисертације Снежане Димитријевић „Утицај абдуктивног начина размишљања на учење вокабулара страног језика“.

2. *Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:*

Менторка: др Ана Јовановић, ванредна професорка, Хиспанистика – Шпански језик, 25.10.2016, Филолошки факултет у Београду

Комисија:

1. др Анђелка Пејовић, редовна професорка, Хиспанистика – Шпански језик, 07.12.2016, Филолошки факултет у Београду,
2. др Јелена Филиповић, редовна професорка, Хиспанистика – Шпански језик, 30.12.2010, Филолошки факултет у Београду,
3. др Анета Тривић, доценткиња, Шпански језик и лингвистика, 18.04.2015, Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Снежана Димитријевић (рођ. Сандевић) је рођена 11. маја 1964. године у Крагујевцу. Основну и средњу школу је завршила у Београду. Дипломирала је 1989. на Филолошком факултету у Београду и стекла звање професора шпанског језика и књижевности. Специјалистичке студије је завршила 1995. године под менторством професора др Наума Димитријевића, одбранивши рад насловом „Испитивање ставова и мотивације ученика шпанског језика као нешколског језика у средњој школи“. Магистрирала је 2005. године, одбранивши рад под насловом „Анализа

лексичког фонда на основу језичког материјала коришћеног у настави шпанског језика на групи за шпански језик и књижевност Филолошког факултета у Београду“, под менторством др Јелене Филиповић. Ради као наставник шпанског језика у Интернационалној школи у Београду са ученицима 11. и 12. разреда (*IB Diploma Program*), и ученицима средње школе. Пре тога је предавала шпански језику у истој школи ученицима основне школе. Била је власник и наставник Центра за учење шпанског језика „Дедиње“, затим наставник у средњој школи „Руђер Бошковић“, наставник шпанског језика и шпанске цивилизације у Филолошкој гимназији, и наставник за одрасле полазнике у Институту за стране језике у Београду. Такође, волонтерски је држала промотивни курс шпанског језика и шпанске културе у ОШ „Војвода Радомир Путник“ у Београду.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. Димитријевић, Снежана. 2005. Анализа лексичког фона базираног на материјалу коришћеном у настави шпанској језика на катедри за шпански језик и хиспанске књижевности на Филолошком факултету у Београду. *Иновације у настави*, 18: 51-60.

2. Димитријевић, Снежана. 1997. Испитивање ставова и мотивација ученика шпанског језика као нешколског језика у средњој школи. *Beohispánica*, 13-22.

3. Димитријевић, Снежана. 1995. О студијама и настави шпанског језика у Београду. *Glossa*, 1: 35-39.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, Комисија констатује да кандидаткиња Снежана Димитријевић испуњава услове за израду докторске дисертације. Кандидаткиња има завршене магистарске студије, положене испите на докторским студијама и објављене радове, чиме показује смисао за истраживачки рад и чиме се квалификује као кандидаткиња за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложена др Ана Јовановић са Филолошког факултета у Београду, ванредна професорка за ужу научну област Хиспанистика – Шпански језик.

Др Ана Јовановић има вишегодишње наставно искуство у области примењене лингвистике, учешће на великом броју научних и стручних скупова и објављено више десетина радова из исте области. Осим што изводи наставу на универзитету (у Београду, а претходно и у Крагујевцу, током седам година, као и у САД, током три године), др Ана Јовановић је и ауторка и реализаторка више семинара за стручно усавршавање наставника, што додатно показује њену упућеност у проблематику предложене теме докторске дисертације Снежане Димитријевић. Такође, др Ана Јовановић је била члан комисије за одбрану неколико докторских дисертација, у Србији и иностранству, а менторисала је и била члан комисије за одбрану више

десетина мастер радова.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

1. Jovanović, Ana. 2016. *Waking up from the university dream: Intersection of educational ideologies and professional identity construction*. Saarbrücken: Lambert Academic Publishing. ISBN 978-3-659-89130-4
2. Filipović, Jelena & Ana Jovanović. 2016. Academic maturation and metacognitive strategies in academic research and production. *Universal Journal of Educational Research*, 4(6), 1442-1451. ISSN 2332-3205, 2332-3213
3. Jovanović, Ana. 2016. Actividades etnográficas en el desarrollo de la competencia intercultural. Pejovic, Andjelka, Ana Jovanovic, Ivana Vucina Simovic, Mirjana Sekulic, Vladimir Karanovic, Aneta Trivic (eds.), *Estudios hispánicos en la cultura y ciencia serbia*, Kragujevac: FILUM, 349-360. ISBN 978-86-85991-97-4
4. Jovanović, Ana. 2014. Parents' role in the foreign language education in Serbia. Linguistics, culture and identity in foreign language education, edited by Azamat Akbarov. Sarajevo: IBU Publications, 151-158. ISBN 978-9958-834-35-6
5. Jovanović, Ana. 2013. Autonomy development in L2 learning: Results from the implementation of a scaffolding technique. *Jezik i obrazovanje*, urednici Julijana Vučo i Olivera Durbaba. Beograd: Filološki fakultet, 191-206. ISBN 978-86-6153-123-1
6. Pejović, Anđelka & Ana Jovanović. 2012. Actitudes epistemológicas de los profesores de español como lengua extranjera en Serbia. *Colindancias* 3, 157-163. ISSN 2067-9092
7. Jovanović, Ana & Jelena Filipovic. 2013. Spanish teacher education program and community engagement. *Hispania* 96(2), 283-294. ISSN 0018-2133.
8. Jovanović, Ana & Gorana Zečević Krneta. 2012. Abductive reasoning and second language learning. *Journal of Language Teaching and Research 3(2)*, 306-313. ISSN 1798-4769.
9. Jovanović, Ana. 2009. Transformations of meaning for bicultural bilinguals. *Semiotics 2006,* edited by Benjamin Smith, Terry J. Prewitt, & Wendy Morgan. New York: Legas, 385-397. ISBN 978-1-897493-11-3

Комисија сматра да др Ана Јовановић, ванредна професорка, испуњава све услове за ментора докторске дисертације коју је пријавила Снежана Димитријевић.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

ОЦЕНА:

1. *формулације назива тезе (наслова)*

На основу увида у достављени материјал односно текст образложења теме докторске дисертације, а затим и узимајући у обзир досадашња истраживања, Комисија сматра да је предложени наслов дисертације, „Утицај абдуктивног начина размишљања на учење вокабулара страног језика“, прикладан и да адекватно представља суштину предложене теме истраживања.

2. *предмета (проблема) истраживања*

Предмет научног истраживања предложене докторске дисертације „Утицај абдуктивног начина размишљања на учење вокабулара страног језика“ јесте испитивање ученика средње интернационалне школе о ефикасности употребе једног од когнитивних механизама учења које се назива абдуктивно резоновање или размишљање. Страни или L2 језик је у овом случају шпански, а нагласак је на учењу вокабулара овог језика.

Истраживање полази од претпоставке да ученици првенствено уочавају онај део новог или непознатог вокабулара који има сличности са њима већ познатим вокабуларима, првенствено са матерњим, онда и са вокабуларом неког другог страног језика њима познатог. У тренутку детекције сличности између непознате речи страног језика и познате речи из неког знаног језика (било матерњег или другог страног), код ученика се покреће ментални механизам чији резултат је стварања претпоставке шта би та непозната реч могла да значи. Овај ментални механизам стварања хипотезе назива се абдуктивно резоновање, а појам је у модерну логику увео амерички филозоф Чарлс Сандерс Пирс (Pierce). Према Пирсу (Pierce 1998), абдукција се односи на тумачење одређене појаве на основу претпоставке или хипотезе о самој појави. Она представља синтезу претходних знања и нових сазнања на основу којих се ствара одређена претпоставка, и она није ништа друго него нагађање. Ова три начина резоновања присутна су и у процесу учењу и усвајања страног језика (Јовановић, А. & Зечевић Крнета, Г. 2012). Када се ученик нпр. сусретне са новим вокабуларом, он прво прави хипотезу о њеном значењу и евентуалним функцијама, тј. претпоставља шта би та реч могла да значи – ради се о абдуктивном закључивању. Затим ученик изводи претпоставке о контексту у који би овај вокабулар могао да се укључи – улазимо у поље дедуктивног закључивања. На крају, кроз употребу вокабулара кроз различите примере, хипотеза се потврђује или одбацује – и реч је о индукцији.

Пол Тагард (Thagard 2008) још ближе објашњава абдуктивно мишљење, као резоновање које почиње са неким изненађујућом и занимљивим чињеницом која као таква тражи да буде објашњена, а затим да, на основу неке познате или тзв. позадинске информације, створи објашњење о узроку те интересантне појаве. Истоветна појава се дешава и у процесу учења страног језика: у тренутку када је ученик изложен непознатом вокабулару, он користи своје претходно стечено знање из тог језика или тражи сличност са својим матерњим или неким другим страним језиком и покушава себи да објасни шта то значи. У овом случају, абдуктивно размишљање представља метод логичког закључивања у чијој основи је стварање хипотезе о значењу или функцији непознатог вокабулара. Ради се о когнитивној способности ученика да закључи, односно погоди, и себи објасни непознату чињеницу.

Абдукција је феномен раширен у свакодневној пракси. Понекад је наше ослањање на абдуктивно закључивање јасно уочљиво, док је, с друге стране, таква радња врло често аутоматизована и рутинска, да остаје непримећена.

Када је Хакан Ригбом (Rigbom 2007) истраживао међујезичке сличности, истакао је да сличност може бити или по облику тј. форми, или по значењу, односно функцији.

Исто тако, истакао је да сличност по облику битно олакшава разумевање. У том смислу логично следи да потрага за сличностима представља основ учења. Процес учења почиње од сличности, а потом се траже разлике, и оне су споредне. Наиме, у процесу учења постоји природни и спонтани механизам који прво подразумева успостављање односа између новог задатка и онога што већ имамо у уму. Ако успостављање везе није могуће, односно ако нема сличности, тек онда се по Ригбому прелази на оно што је различито. На идентичан начин функционише и абдуктивно резовање: тражи се сличност између облика, у случају предложеног истраживања, сличност између речи.

Важно је напоменути да се до 90-тих година двадесетог века вокабулар тек незнатно истраживао, јер је пажња истраживача била превасходно усмерена на изучавање фонологије и морфосинтаксе (Hunston 1999). Тек са појавом корпусне лингвистике у центар интересовања се поставља проучавање вокабулара. То појачано занимање за вокабулар донело је и истраживања о процесима његовог учења и усвајања. Неки истраживачи, као што су Нејшон и Меара (Nation and Meara 2010) сматрају да је процес учења вокабулара или несвестан/случајан процес до кога долази услед пуког излагања инпуту (слушање и читање), или свестан/намеран процес који се одвија кроз експлицитну наставу (говор и писање). С друге стране, има истраживача који истичу виши ниво когнитивног и мотивационог ангажовања који као такав има бољи ефекат у процесу учења речи, о чему говори хипотеза о степену ангажовања (Laufer and Hulstijn 2001).

Ребека Оксфорд (Oxford 1990) дефинише стратегије учења страног језика као специфичне радње, понашања, кораке или технике које ученици користе како би побољшали свој напредак у разумевању, усвајању и коришћењу језика. Оксфордова је запазила да се код учења вокабулара преплићу две врсте стратегија: оне које ученицима служе за откривање значења непознате речи, и стратегије које се односе не утврђивање (консолидацију) значења речи. Оно што треба подвући јесте да ученици, када се сретну са непознатом речју, прво прибегну матерњем језику или неком другом познатом језику. У тренутку ослањања на матерњи или познати страни језик, ученик примењује абдуктивно резовања, напреже се да логички закључи, или барем погоди, њено значење. Ако нема успеха у закључивању, ученик се окреће ка свом језичком знању о том страном језику, после тога покушава да закључи на основу контекста, и тек на крају посеже за речником како би открио значење нове речи.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања подобан својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у области дисертације.

3. *Библиографија прелиминарних истраживања*

Кандидаткиња Снежана Димитријевић је приложила прелиминарну библиографију од око 60 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо јединице које је кандидаткиња навела као најзначајније за истраживање:

БИБЛИОГРАФИЈА

Релевантна литература у вези са абдуктивним резоновањем у учењу L2

1. Caroll, S. E. 1992. On cognates. Second Language Research. 8.2, 93-119.
2. Clarke D.F. and Nation, I.S.P. 1980. Guessing the meanings of words from context: Strategy and techniques. System 8, 3: 211-220.
3. Ellis, R. 1999. The study of second language acquisition. Oxford: Oxford University Press.
4. Fisiak, J. 1990. Further insights in contrastive linguistics. Amsterdam: John Benjamins.
5. Jovanovic, Ana & Zecevic Krneta, Gorana. 2012. "Abductive Reasoning and second Language Learning". Journal of language reaching and Research, 3 (2), 306-313.
6. Kahneman, Daniel. 2011. Thinking, fast and slow. New York: Farrar, Strauss and Giroux.
7. Kellerman, E. 1978. Giving learners a break: native language intuitions as a source of predictions about transferability. Working Papers on Bilingualism 15: 59-92.
8. Laufer, B. and Hulstijn, J. 2001. Incidental vocabulary acquisition in a second language: the construct of task-induced involvement. Applied Linguistics, 22 (1), 1-26.
9. Levi, I. 1983. The enterprise of knowledge. An essay of knowledge, creedal probability and chance. Cambridge, MA: MIT Press.
10. Nation, I.S.P. 1990. Teaching and Learning Vocabulary. New York: Newbury House.
11. Nation, I.S.P. 2001. Learning vocabulary in Another Language. Cambridge: Cambridge University Press.
12. Nation, I.S.P. 2008. Teaching vocabulary: strategies and Techniques. Heinle.
13. Nation, P. and Meara, P. 2010. Vocabulary. In Norbert Schmitt, editor *An Introduction to Applied Linguistics*, 2nd edition pp. 34-53. London: Hodder Education, Chapter 3, pp. 38-42.
14. Oxford, Rebecca L. 1990. Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know. Boston: Heinle & Heinle.
15. Pierce, C.S. 1992, 1998 . The essential Pierce (2 vols.). Edited by N. Houser, C. Kloesel & the Pierce Edition Project. Bloomington, IN: Indiana University Press.
16. Rigbom, H. 2007. Cross-linguistic similarity in foreign language learning. Clevedon-Buffalo-Toronto. Multilingual Matters.
17. Schreuder, R&B. Weltens (eds.). 1993. The bilingual lexicon. Amsterdam: John Benjamins.
18. Thagard, P. 2000. Coherence in thought and action. Cambridge, MA: MIT.
19. Thagard, P. 2006. Hot thought: mechanisms and application of emotional cognition. In collaboration with F. Kroon et al. Cambridge MA: MIT.
20. Theory of Knowledge. net http://www.theoryofknowledge.net/ways-of-knowing/ преузето 27.06.2017.
21. Zimmermann, R. 1987. Form-oriented and content-oriented lexical errors in L2 learners. International Review of Applied Linguistics 25, 55-67.
22. Theory of Thinking. https://www.youtube.com/watch?v=UBVV8pch1dM преузето 27.06.2017.

Шири списак релевантне литературе

1. Aitchison, J. 1987. Words in the Mind. Oxford: Blackwell.
2. Allen, V.F. 1983. Techniques in Teaching Vocabulary. Oxford: Oxford University Press.
3. Baddeley, A. 1990. Human Memory: Theory and Practice. Needham Heights, MA: Allyn and Bacon.
4. Baralo, Marta. 1999. La adquisición del español como lengua extranjera. Madrid: Arco/Libros, S.L.
5. Бјекић, Д. и Дуњић-Мандић. 2007. Стилови учења и професионалне преференције матураната гимназије. Педагогија. LXII (I)
6. Bialystok, E. 1979. The role of conscious strategies in second language proficiency. Canadian Modern Language Review 35: 372-94.
7. Bley-Vroman, Robert. 1986. Hypothesis testing in second language acquisition theory. Language Learning, 36(3): 353-376.
8. Бугарски, Ранко. 1989. Увод у општу лингвистику. Београд: Завод за издавање уџбеника, Нови Сад: Завод за издавање уџбеника.
9. Васић, С. 1994. Психолингвистика. Београд: Институт за педагошка истраживања.
10. Вучо, Јулијана. (ур.). 2007. Савремене тенденције у настави језика и књижевности: зборник радова. Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду.
11. Gairns, R. and Redman. S. 1986. Working with Words. Cambridge: Cambridge University Press.
12. Gass, Susan M. & Selinker Larry 2008. Second Language Acquisition, Routledge. New York and London.
13. Gass, Susan M. 2013. Second Language Acquisition. Routledge.New York and London.
14. Denzin, Norman K. &Yvonna S. Lincoln. 1998. Collecting and interpreting qualitative materials. Sage Publications.
15. Димитријевић, Наум. 1984. Заблуде у настави страних језика. Сарајево: Свјетлост.
16. Doughty, Catherine J. & Michael H. Long (eds.). 2003. The handbook of second language acquisition. Malden, MA: Blackwell Publishing.
17. Ellis, G. and Sinclair, B. 1989. Learning to Learn English. Cambridge: Cambridge University Press.
18. Zanón Gómes, Javier (coordinador). 1999. La enseñanza del español mediante tareas. Madrid: Edinumen, Colleción E, Serie Estudios.
19. Cohen, Andrew D. 2014. Strategies in learning and using a second language. Routledge. New York and London.
20. Cortés Moreno, M. 2000. Guía para el professor de idiomas. Didáctica del español y segundas lenguas. Barcelona: Ediciones Octaedro
21. Macaro, Ernesto. 2001. Learning Strategies in second and foreign language classrooms. London: Continuum.

22. McCarty, M. 1998. Vocabulary. Oxford: Oxford University Press.
23. McDonough, S.H. 1995. Strategy and Skill in Learning a Foreign Language. London: Edward Arnold.
24. Murphy et al. 2015. A Multidisciplinary View of Appreciative Inquiry through Action Research: Crossing Borders.
25. Nunan, David. 1996. Research methods in language learning, Cambridge: Cambridge University Press.
26. Савет Европе. 2001. Заједнички европски оквир за учење, наставу и оцењивање језика, http://propisi.weebly.com/uploads/3/2/3/2/32327273/eu-okvir-za-ucenje-oth-srb-t07.pdf преузето 07.06.2012.
27. Schmidt, R. 1990. The role of consciousness in second language learning. Applied Linguistics 11(2): 129–58.
28. Schmidt, R. 1992. Awareness and second language acquisition. Annual Review of Applied linguistics, 13: 206-226.
29. Schmitt, N. and Schmitt, D.R. 1993. Identifying and assessing vocabulary learning strategies. Thai TESOL Bulletin 5, 4: 27-33.
30. Schmidt, R. 1994. Implicit learning and the cognitive unconscious: Of artificial grammars and SLA. In N. C. Ellis (ed.), Implicit and Explicit Learning of Languages. London: Academic Press.
31. Секулић, Владимир 2002. О језику матерњем и страном. Цетиње: Штампарија Обод д.д.
32. Sparks, Richard & Leonore Ganschow. 2001. Aptitude for learning a foreign language. Annual Review of Applied Linguistics, 21: 90-111.
33. Stringer, Ernest T. 1992. Action Research. Sage Publications.
34. Swain, M. 1995. Three functions of output in second language learning. In G. Cook & B. Seidlhofer (Eds.), Principle and practice in applied linguistics: Studies in honor of H.G. Widdowson (pp. 125-144). Oxford: Oxford University Press.
35. Swain, M. 1998. Focus on form through conscious reflection. In J. Doughty and J. Williams (eds), Focus on Form in Classroom Second Language Acquisition. Cambridge: Cambridge University Press.
36. Truscott, John. 1998. Noticing in second language acquisition: A critical review. Second Language Research.
37. Hunston, S. and Francis. G. 1999. Pattern Grammar: A corpus-driven approach to the lexical grammar of English. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
38. Hulstijn, J.H. & Laufer, B. 2001. Some empirical evidence for the involvement load hypothesis in vocabulary acquisition. *Language learning,* 51, 539-558.
39. Winke, P. M. 2007. The psychology of the language learner: Individual differences in second language acquisition. Cambridge University Press.

2. *Циљеви истраживања*

Снежана Димитријевић има за општи циљ да својим истраживањем допринесе развоју теорије учења и усвајања страног језика са посебним фокусом на учење

вокабулара кроз примену стратегија стварања и провере хипотеза о значењу и функцијама. Конкретније, циљ истраживања је анализа добијених резултата, односно поимање на који начин абдуктивно закључивање заједно са индивидуалним разликама, како лингвистистичким (матерњи језик, билингвизам, страни језик, евентуално више страних језика), тако биолошким (године, пол), психолошким (таленат, мотивација), и когнитивним (начин учења, размишљање, пажња), као и средина у којој се језик учи (врста школе), утичу на учење вокабулара шпанског језика. Резултати планираног истраживања треба да допринесу бољем разумевању процеса учења и усвајања вокабулара страног језика.

План рада и методе истраживања

У предложеном истраживању примарна идеја је да се испитају ученици који за страни језик имају шпански. Циљна група су ученици Интернационалне школе у Београду, од деветог до дванаестог разреда, односно старости између 15 и 19 година, чији наставник шпанског језика је управо кандидаткиња, Снежана Димитријевић. Истраживању ће претходити писмени пристанак ученика односно родитеља на учешће. Настава страног језика у овој школи изводи се према наставном плану и програму представљеном у Водичу за страни језик (IB Language B guide 2011), публикацији Организације међународне матуре (International Baccalaureate). У Водичу се наглашава да је циљ наставе страног језика усвајање циљног језика кроз развој рецептивних, продуктивних и интерактивних вештина и компетенција које ће се спроводити кроз различите активности у говорном и писаном облику. Поменуте вештине дефинисане су од стране Савета Европе (2001: поглавље Језичке активности 2.1.3.). Принцип којим се руководи настава страног језика у Интернационалној школи је неговање и развијање комуникативне компетенције, као и идеје о интеркултурној димензији личности ученика. Плурилингвизам и интеркултурно разумевање основни су циљеви наставе и учења страног језика. Настава страног језика у овој школи се прилагођава различитим индивидуалним стиловима учења. У том смислу, задатак наставника је да самостално изради план наставе, осмисли метод наставе и дефинише активности курса страног језика у циљу постизања горе поменутог циља наставе. Овакав приступ настави и мале групе ученика омогућавају велику индивидуализацију наставног процеса, самим тим и примену метода учења који би инсистирао на стварању и провери хипотеза у учењу страног језика.

Током истраживања ће бити примењено више истраживачких метода, а један од најважнијих је свакако експериментални метод, будући да ће ученици бити подвргнути експерименту на основу којег ће се добити резултати, који ће потом бити квантитативно обрађени. Биће формиране две групе ученика: контролна и експериментална група. Обе групе ученика ће прво бити изложене претесту, затим посттесту након првог семестра, а затим још једном тесту, након четири месеца, да би се утврдило у којој мери је научено градиво прешло у трајно памћење. Експериментална група ученика је она која ће током редовне наставе школске 2017/18. године бити обучена да примени абдуктивни начин закључивања. Обука ће бити детаљно изложена и документована кроз квалитативне податке прикупљене у методичким деневницима и белешкама са терена. Друга група ученика, контролна, неће проћи обуку о примени абдуктивног начина закључивања у случају када се сусретне са непознатом речју, тако да ће закључци о утицају абдуктивног

закључивања код ученика Интернационалне школе биће изведени кроз поређење резултата експерименталне и контролне групе.

Докторска дисертација ће садржати следеће елементе: Уводни део, у коме ће бити изложен теоријски преглед досадашњих релевантних истраживања из области учења и усвајања страног језика, као и област која се односи на вокабулар страног језика, са освртом на стратегије учења. Након уводног дела следи опис експеримента, односно наставног процеса и процеса учења којим се ученици припремају да користе абдуктивно резоновање. Затим следи поглавље у коме се приказују резултати квантитативног типа - резултати са теста пре почетка наставног процеса, након наставног процеса и, најзад, четири месеца пошто је процес завршен, где се пореде резултати контролне и експерименталне групе, да би се видело да ли има разлике у резултатима учења.

Очекивани резултати

Будући да кандидаткиња полази од претпоставке да ученици који примењују механизам абдуктивног резовања у учењу имају боље резултате од ученика који га не примењују, очекивани резултат истраживања је да ће примена абдуктивног закључивање код ученика шпанског језика као страног језика у Интернационалној школи у Београду позитивно утицати на сам процес учења и постизање бољих резултата у учењу, што ће се одразити и на побољшање процеса наставе шпанског језика у овој школи.

Имајући у виду да је у нашој средини недовољно пажње посвећено абдуктивном закључивању или учењу кроз стварање хипотезе о значењу, Комисија сматра да би ова врста истраживања могла значајно да допринесе развоју теорије учења и усвајања страног језика. Поред тога, оно би могло да нађе и практичну примену у учионици, у смислу унапређења процеса наставе и учења страног језика, као и да дâ свој допринос унапређењу методе наставе и саме стратегије учења страног језика.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ КАНДИДАТА

На основу наведених података, Комисија констатује да је Снежана Димитријевић подобна кандидаткиња за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области хиспанистике, и уже, шпанског језика.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Ана Јовановић подобна за менторку предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивну оцену о подобности кандидаткиње Снежане Димитријевић и предложене теме докторске дисертације „Утицај абдуктивног начина размишљања на учење вокабулара страног језика“, а да се за менторку именује др Ана Јовановић, ванредна професорка Филолошког

факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

_____

1. др Анђелка Пејовић, редовна професорка,
Хиспанистика – Шпански језик, 07.12.2016,
Филолошки факултет у Београду

_____

2. др Јелена Филиповић, редовна професорка,
Хиспанистика – Шпански језик, 30.12.2010,
Филолошки факултет у Београду

_____

3. др Анета Тривић, доценткиња,
Шпански језик и лингвистика, 18.04.2015,
Филолошко-уметнички факултет у Крагујевцу